

ממתק לשבת

פרשת השבוע: דברים ט' באב תשפ"א

חומש: דברים

חורבן ותלישות

שם הכותרת של המאמר שלנו הוא שמו של מאמר שכתב ברל כצנלסון (1887–1944) אחד ממנהיגי תנועת העבודה בתקופה שלפני קום המדינה שפורסם בעיתון דבר בתאריך 26.7.1934, המאמר נכתב בעקבות הידיעה כי מדריכים באחת מתנועות הנוער הוציאו את חניכיהם למחנה קיץ בליל תשעה באב. כצנלסון הזדעזע עמוקות ממעשה זה. וכך כתב: 'הדור אשר שתה את קובעת הגלות והשעבוד יותר מכמה וכמה דורות שקדמו לו, הדור אשר הוחזר בחוזק יד אל הרגשת החורבן והגירוש, הדור אשר כל טעם חייו הוא בזה שישמש גשר מן החורבן והגלות אל חיי עצמאות וחירות – האם הדור הזה יתחנך ליעודו על ידי שכחת יום אבל עמו?... האמנם תש כוחנו לחיות ולהחיות את סמלינו, להעמיק בתכנם, למלא אותם רוח הדור וצרכי הדור? האמנם אין אנו מסוגלים אלא להשתמש בסמלים שאולים בהקפה, בסמלים שאין עמם אלא העתקה וחקיו, והעיקר, הסכמה מן החוץ? האומנם אין אנו מסוגלים אלא לחיים תלושים, לתרבות תלושה ולסמלים תלושים?...'

מה משמעות זכרון חורבן בית המקדש? כבר 1953 שנים מאז שחרב בית המקדש השני ואנו בכל שנה מתאבלים מחדש על חורבנו וחסרונו, וכל כך למה? כי זכרון בישראל הוא כאמירה שאין אנו משלימים עם החסרון, אנו שואפים לחברה צודקת, לערכי מוסר ויושר, ללב חי ופועם בקרבנו, לירושלים כזו אשר תחבר ותאחד את עם ישראל ואת כל העולם כולו. ואנו כל כך רחוקים משאיפה זו אך אנו גם כל כך קרובים אליה, בידינו הדבר לבנות מציאות חיים אידיאלית ושלמה אשר לא שוכחת את עברה ופניה תמיד לעתיד טוב ומתוקן יותר. מתוך שנתאבל על ירושלים נזכה לראותה בבניינה 'כל המתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמחתה'.
להרחבה כנסו:

<http://www.mayim.org.il>

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

